

om Fritagelse for Stempelafgift, og en saadan gives som Regel, og disse Fritagelser er efterhaanden blevet mange. I Finansaaret 1912—13 var der 89 Tilfælde, i Finansaaret 1913—14 var der 139, og dette Antal har givet Statsrevisorerne Anledning til at anbefale til Overvejelse, om man ikke, ogsaa af Hensyn til Statskassens Tarv, skulde være lidt mere tilbageholdende med at give Fritagelser; en saadan Overvejelse er der vist Grund til.

Der er vedblivende en Uoverensstemmelse mellem Finansministeriet og Statsrevisionen om, hvorvidt Udgifterne i Henhold til Tiendeloven skal opføres som Statsgæld eller ikke. Statsrevisionen holder paa, at det er en Statsgæld, at det ikke blot er en Udgift, som Staten har paataget sig at afholde med bestemte Beløb i et vist Antal Aar, men at det er et Beløb, hvis Størrelse man i det hele taget kender, og som Staten er forpligtet til at betale, og det maa altsaa betragtes som en Gæld, der paahviler Statskassen, og burde derfor optages under Statsgælden. Statsrevisorerne har en Gang spurgt Finansministeriet om, hvorfor det ikke skete, og Finansministeriet svarede ikke direkte; men da Sagen kom for i Folketingets Udvalg angaaende Statsrevisionens Betænkning, og man derfra rettede en Forespørgsel til Ministeriet, rettede Ministeriet sit Svar til Udvalget og anførte, af hvilke Grunde man mente at dette ikke var en egentlig Statsgæld. Statsrevisorerne fastholder imidlertid deres Opfattelse og har ret udførligt begrundet dette i Betænkningen. Der staar altsaa Mening imod Mening, men det er jo nærmest et formelt Spørgsmaal.

Endnu skal jeg nævne, at Statsrevisorerne allerede for temmelig længe siden, nemlig den 25. Oktober 1912, har anmodet Finansministeriet om Oplysning om de Kautionsforpligtelser og Garantiforpligtelser, som Staten har overfor forskellige, og Oplysning om, hvorvidt der var Udsigt til større Tab, og hvilke af disse Forpligtelser der i en nærmere Fremtid kunde tænkes afviklet. Det fik Revisionen imidlertid ikke Svar paa, og da den ikke fik det, har den gentaget sit Spørgsmaal den 23. Marts i Fjor; men ved Betænkningens Afgivelse var der endnu ikke kommet noget Svar fra Finansministeriet; jeg ved ikke, om det skulde være kommet siden. Det synes altsaa at være noget vanskeligt at faa det Forhold opgjort; men det kunde jo nok have sin Interesse. Enhver Privatmand sætter for sit Vedkommende

Pris paa at vide, hvilke Kautions- og andre Garantiforpligtelser han har, og kan egentlig ikke rigtig opgøre sin Status, naar han ikke kender det.

I øvrigt gaar jo Revisionens Indstilling ud paa, at Statsregnskabet for Finansaaret 1913—14 godkendes, og dertil slutter Udvalget sig, og jeg skal paa dettes Vegne anbefale, at man godkender Statsregnskabet.

Vi har i Betænkningen sluttelig tilføjet en Bemærkning om, at det er med en vis Tilfredsstillelse, vi noterer, at Spørgsmaalet om en Omordning af Statsrevisionen nu synes at nærme sig sin Løsning, idet der foreligger et Forslag derom i Folketinget, som har faaet en ganske god og velvillig Modtagelse dernede, og som derfor fornaabentlig vil føre til en Forbedring af dette Forhold. Det er jo i Landstingets Udvalg om Statsrevisorerne's Betænkning, dette Spørgsmaal blev rejst for en Del Aar siden. Det var særlig vor nu afdøde Kollega, Johnsen, som i flere Aar var Formand og Ordfører for Landstingets Udvalg, der rejste dette Spørgsmaal, og som med megen Ihærdighed vedblev at holde det levende. Folketingets Udvalg sluttede sig et Par Aar efter til, og senere har man i begge Ting ønsket, at en Omordning maatte finde Sted. Det glæder os, at det Tidspunkt nu synes at nærme sig, da det vil ske.

Jeg skal dermed anbefale den Indstilling, som Udvalget har afgivet, at Statsregnskabet godkendes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling saalydende:

„Statsregnskabet for Finansaaret 1913—14 godkendes“ og

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906 om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

Formanden: Denne Sag maa udgaa af Dagsordenen paa Grund af Ordførerens Sygdom.